

Mål T-171/97

Swedish Match Philippines Inc.

mot

Europeiska unionens råd

”Skydd mot dumpning — Tull på import av ficktändare med ursprung i Filippinerna — Orsakssamband mellan synnerligen begränsad export och skada för gemenskapsindustrin”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen i utökad sammansättning) av den 20 oktober 1999 II - 3243

Sammanfattning av domen

1. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Antidumpningsförfarande — Slutlig information riktad till den exportör som omfattas av undersökningen — Delgivning till huvudkontoret — Giltig — Begäran om delgivning till annan adress — Saknar betydelse — Skyldighet att informera den lagliga ställföreträdaren — Föreligger inte*
(Rådets förordning nr 384/96, artikel 20)

2. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Skada — Importens omfattning — Beaktande av importen inom en koncern (Rådets förordning nr 384/96, artikel 3)*
3. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Skada — Omständigheter som skall beaktas — Omfattningen av den import som är föremål för dumpning — Helhetsbedömning och inte en bedömning av varje exportör för sig i fråga om importens verkningar — Åsidosättande av likabehandlings- och proportionalitetsprincipen — Föreligger inte (Rådets förordning nr 384/96, artikel 3)*

1. Kommissionens delgivning av den slutliga information som avses i artikel 20 i grundförordningen nr 384/96 om skydd mot dumpning till en exportör av en produkt som är föremål för en antidumpningsundersökning är giltig, om den sker där det berörda företaget har sitt säte, även i det fallet att företaget uttryckligen begärt av kommissionen att delgivningen skall ske på en annan adress. Ingen av bestämmelserna i artikel 20 föreskriver en skyldighet för kommissionen att säkerställa att den slutliga informationen delges den berörde exportörens juridiska ombud.

2. Enbart den omständigheten att importen skett inom en och samma koncern är inte av sådant slag att importen inte kan omfattas av tillämpningsområdet för artikel 3 i grundförordningen nr 384/96.

3. Det finns ingen bestämmelse i grundförordningen nr 384/96 — eller i 1994 års antidumpningsavtal — enligt vilken

gemenskapsinstitutionerna är skyldiga att inom ramen för antidumpningsförfaranden undersöka om och i vilken utsträckning varje dumpande exportör själv bidrar till den skada som orsakas på gemenskapsindustrin. Denna skada skall bedömas utifrån ett helhetsperspektiv, och det är berättigat att undersöka hela importens verkan på gemenskapsindustrin samt vidta lämpliga åtgärder med avseende på samtliga exportörer, även om varje exportör tagen för sig endast exporterar i liten omfattning.

Av detta följer att en näringsidkare inte kan åberopa att likabehandlingsprincipen har åsidosatts på grund av att hans export varit av begränsad omfattning, eftersom denne, i fråga om fastställandet av skadan, inte befinner sig i en annan situation än en näringsidkare som har exporterat stora kvantiteter. Näringsidkaren kan inte heller åberopa att proportionalitetsprincipen har åsidosatts, eftersom skyddet för gemenskapsindustrin kan kräva att även export av begränsad omfattning beaktas vid fastställandet av skadan.